

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS

Número Extraordinari

15 CENTIMS

SURT LOS DISSAPTES

15 CENTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
 Fora ciutat. . . 2 »
 Los subscriptors del interior reben
 las obras del folletí encuader-
 nadas.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ: Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer de las Cabras, 13, según.
 Bussó á la escala

PREUS DE CADA NUMERO:

Número corrent. . . . 10 cts.
 » extraordinari. . . 15 »
 Los números atrassats son al ma-
 teix preu y sense folletí.

MANUEL ROCAMORA

D' aquest jove y distingit escriptor, de qui tin-
 guerem ja ocasió d' ocupantsen detingudament,
 quan la publicació del volum de sas composicions
 catalanas, titulat *Joguinas*, es l' obra dramática que
 avuy comensa á publicarse en lo folletí d' aquest
 número.

Aquesta obra, *La Dama de Reus* al esser estre-

nada l' any pasat en lo teatro Romea, mereixqué los
 elogis de tota la prensa, per los mérits qu' enclou, y
 per fer ab ella, lo Sr. Rocamora, molt bona entrada
 en lo género dramátich.

Pera estrenar en la present temporada la empre-
 sa del teatro Romea té en cartera, d' aquest autor,
Nota Gris, drama en tres actes y la del Novetats,
Cor bessó, també drama en tres actes.

En l' últim Certámen literari celebrat á Gracia se
 li premiá un monólech trájich que dú per titul *L' Afrancesat*. Y actualment té ja comensat lo llibre
 pera una obra d' espectacle ab lo nom de *Lo gorch negre*.

Per tots aquets motius, honra avuy son retrato las
 planas d' aquest periódich.—X.

TEATRO CATALÁ

DOS COMPANYS MAL AVINGUTS.—Comedia en un acte, en
 vers, dels Srs. Francisco X. Godo y Víctor Rahola. Estre-
 nada la nit del 2 en lo teatro Romea.

Ben ensopogada ha sigut aquesta obreta. No pot de-
 manarse un fl de festa més divertit, y per lo tant, més
 apropósit pera fer passar un bon rato. Desde que 's co-
 mensa fins á son final te 'l do d' excitar la continua ria-
 lla del públich.

La obreta, com ja anuncian sos autors, está inspira-
 da en una d' italiana. En efecte, te 'l sabor d' aquellas
farsas que portan de repertori las companyias italia-
 nas, y que las executan eminents actors, després de la
 representació de alguna de las obras teatrals.

La execució per nostres actors, en dit dia, sorti bas-
 tant acceptable y pot assegurarse que á las successivas
 representacions será perfecte, ja qu' estant encarregats

dels principals papers las Sras. Clemente y Gall y los Srs. J. Capdevila, Fuentes y Ll. Capdevila.

Los autors sigueren distingits ab aplausos y demanats á la escena.—J. X.

OLIMPIADA

PREMIADA EN LO CERTÁMEN «LA SEBA»

Lema.—Glorificat toca matinas.

Tempestas desfetas que braman ab fúria,
s' espényan y brincan pels boscos de Núria
ballant lo can-can,
devàllan depressa saltant torrenteras,
y xisclan y cridan com las bugaderas
que al rentador van.

Los Deús del Olimpo que prenen la fresca,
se posan en guàrdia sentint tanta gresca,
montant á cavall;
á Marte despertan que fa mitj-diada,
ne cridan á Venus que está despullada
devant del mirall.

Vulcano que estava forjant ferraduras,
ne deixa la farga, prenent armaduras
de ferro colat;
al nen Amor crida, que fa de manxairu,
al Baco ensopega que ab lo porró enlaire
xarrica Priorat.

Del cop que li dona tots dos van per terra,
y Baco, borratxo, al nás se li aferra
deixantli partit,
y sobre ells se tira lo gos de Diana,
y 'l nás de Vulcano se menja ab gran gana
fugint tot seguit.

Mercuri tremola marxant ab racansa,
agafa Minerva l' escut y la llansa
sens perdre moment;
en Momo destila licor fet de quina,
y Juno, posante gentil mantellina,
vá á fé un casament.

Morfeo dormía més fort qu' una soca
prop de Prometeo lligat á la roca,
que feya grans planys;
Apolo ab las Musas cançons ensajava,
en tant que Saturno tranquil ne menjava
albats de quinze anys.

Sa dalla n' esmola la tétrica Parca,
ab lo vell Caronte Neptuno s' embarca
armat del trident,
surcantne las aguas del llach d' Estigia,
montant las grans pessas de l' artillería
per ferne foch lent.

Alló n' era 'l caos: orgia terrible,
que 'ls Deus no hi trobavan arreglo possible
ni cap solució,
y 'l Temps impertèrrit, ab mofa passava,
en tant la Joana la jota ballava
ab lo guitarró.

Ningú sáb que passa, tots cridan á l' hora;
l' un versos recita, aquell riu y plora
com si estés tocat,
las Musas somican, los nins baladrejan,
y 'ls Deus secundaris discursos ensejan
ab tó acompassat.

—¡Silencio, señores!—en Marte fort crida—
aquest gran escándol ja passa de mida;
¡dimontri de gent!...
Aquell que alsi 'l gallo no li valdrá 'l casco,
perque l' estavello d' un cop de xarrasco
incontinentment.—

Aquesta amenassa los vá posá á ratlla;
tan sols se sentia lo cant de la guatlla
ab son caxech... xech
y 'l bram d' algun ase, que ab prosopopeya,
á blanca somera rendit amor feya
vorera d' un rech.

Tothom feya mútis, ja ningú parlava,
la calma més xitxa al Olimpo regnava;
tot era ansietat...
De prompte un estrépit inconmensurable,
terrible, fantástich, tan sol comparable
al tró desfermat,

en conmoció posa l' arcaica maynada,
trontollan las voltas, cau l' argamassada
dels rectes pilans;
los rius se desbordan, las serras tremolan,
las mars s' avaporan y 'ls elefants volan
montats per titans..

Després los anys passan; la neu cau pausada
cubrint ab sa capa l' ampla cansalada
dels mons siderals,
y 'ls Deus del Olimpo, cedint en sas iras,
se campan la vida corrent per las firas
arrancant caixals.

R. RAMON VIDALES.

La llántia de l' escaleta

Tinch un vehinat que no me 'l mereixo: m' hi jugaria un peix que no 'n trobaran d' altre igual per mes que busquin y remenin tots los carrers, y carrerons mes amagats de nostra ciutat dels *comptes*... sense cobrar.

Alló no es un vehinat; alló es un' orga de gats, una manxiula permanent, una torre de Babel corretgida y aumentada.

No passa dia sense que 'm vegi obligat á presenciar escenas bufas, serias, y moltas vegadas trágicas. Ja puch ben assegurarlos que no 'm cal anar al teatro, no; sense mourem per res de casa, ara en lo balcó, ara en lo cel-obert, tinch palco á comedia y sarsuela á la vegada.

La setmana passada varen fer lo gasto la senyora Tuyas y la castellana del segon pis: va ser cosa divertida, tot va venir perque la senyora Tuyas, á las vuyt del vespre pujava per l' escaleta cap al seu pis y la llántia de l' escaleta encare no estava encesa. Ja hi van ser.

—¿A qui toca aquesta setmana?—digué ab veu d' espinguet.

—A la del segon pis—respongué una que 's guanya la vida fent bitxos y que 'n aquell moment baixaba ab un cant al cap una y criatura aferrada al pit.

—Ja 's coneix que li toca á n' ella, ja son las vuyt ben tocadas y encare estém á las foscas... ¡Que 'n tenen de barra aquets castellanots!

—Oiga usted, doña... no se cuantos:—digué la vehina aludida sortint ab la llántia—¿qué parla usted por mí?

—Per algú dech parlar.

—Pues si ese algú soy yo, haga usted el favor de parlar con mas modos, so cochina, y de no ofender á personas como yo, honradas.

—Escolti donya .. honrada: no 's desboqui tan aviat,

que si posés la llàntia á l' hora que li *partueca* ningú li tocaria 'l viu.

—A mi *nadie me toca nada*, y *mida usted mejor sus palabras*. ¡Ay que tia!

—Ay, si! 'm posare guants per parlar ab l' usia. ¡Jo 't tocli!

—¡Póngase usted lo que quiera! ¡Vaya con la tia esa!

—*Ascuchi*, aixó de tia ja m' ho ha dit duas vegadas. De tia si que n soch, y ab molt honor; pero com que aixó de tia dit en castellá *deba de ser* alguna mala cosa, *póngase* un mos á la boca, y *cuydado*.

—¡Ay que tia!

—Si ho torna á dir li pinto aquets cinch dits á la cara; poca latxa ¡Ahont va aixó!

—Voy á donde me da la gana.

—Ja 's coneix que 'n té de gana, ja, donya Llabbrochs.

—Si, si, *vaya usted lanzando epitetos insultantes que...*

—¡Que dius dels pitos!

—*Digo que cuando venga mi marido, todo se lo espliaré y él le donará su correctivo.*

—¡Que m' ha de fer su marido, que m' ha de fer! *Que se ma comará?*

—*El tiene mucha influencia con la justicia... y...*

—Si, si... *mucha*: es cabo de burots.

—¡Insolente!

—Arri allá, *quiero y no puedo*. Tants fums que gasta y á l' olla no hi tira mes que tres ansas de carn y 15 céntimos de garbansos. No ho negui que tot lo barri ho sab.

—*Tambien debe saber, que su hija de usted la Marieta, pasa media noche fastechando con el novio en el rincón mas oscuro de la escaleta.*

—¡Y aixó que *tiene* que *ver*! senyal que *tienen* bona vista.

—¡Que si *tiene* que *ver*! *Mucho tiene que ver aun que estén á oscuras.*

—*Ancendiese usted la llàntia á l' hora que li toca y no estaria d' oscuras*, ¡poca solta!

—¡Puede que la luz les molestase!...

—Lo que puede ser es que estalvia l' oli de la llàntia para amanecer l' ensiam.

—Tengo yo mas aceite que usted vergüenza

—¡Ay, mala negada fassí per mar y per terra! Ja no pot arribá á mes! Si baixo fins al seu pis la desgracio de per tot arreu.

—Pues baje usted guapa.

—¡Pugi, vosté, pugil!

—¡Descarada!

—Poca solta!

—¡Mala mujer!

—¡Mala sort!

—¡Si no me detienen la mato!

—¡L' escanyo si no 'm detenen!

Alguns vehins pacífichs dels que presenciavan l' espectacle, corren á descompartir á las contrincants que, armadas l' una ab uns molls y l' altre ab unas estisoras d'esmocar peix, anavan á afarrarse com dos llagastias.

Ab prou feynas y fatiehs se lográ fer callar aqueellas bocas de drach, donant la rahó á totas duas per separat. Lós ulls de la senyora Tuyas brillant mes que la mateixa llàntia de l' escaleta y la castellana plorava de rabia.

Per fi tras las súplicas dels vehins cada una 's ficá á casa seva á *desfogarse*, mes avans la Tuyas abocant-se pel brancal de l' escala y ab lo puny clos, digué:

—Me la pagarás! —Al mateix temps que la castellana ab lo mateix ademan, digué:

—Te acordarás de mi!

Y aquí acabá 'l saynete. Mes lo mes particular de totes aquestas cuestiones, es que á l' endemá mateix, ja eran amigas y en sent vespre, ja 's tornavan á barallar per cuestió de la corda del pou.

Per res qüestionen y per res tornan á fer las paus. Quan no per la llàntia, per la galleda, per las cordas

del terrat ó perque la canallade l' nna y de l' altre s' han barallat al carrer; ó perque escombrant fan massa pols, o perque regant los testos mullan la roba estesa en la galeria etc., etc., siga per lo que siga sempre tenen feyna tallada.

Y no 's pensin que sigan ellas solas, no senyor, no: totas las donas del meu vehinat, fan lo mateix que la Tuyas y la castellana.

Jo crech que si fan las paus es per lo gust de tornar-se á barallar

LLUIS MILLÀ.

À UNA BOLERA

PREMIADA EN IO CETAMEN «LA SEBA»

Lema: Xech que te xech xech

Quan la orquesta just apunta, s' alsan tos brassos al vent, y donant mil abrassadas sens mirarthi, á tort y á dret, se sent un soroll á secas... que, mal llàmp, no sé pas qu' es, jo prou miro, prou escolto, pero... xech, que te xech xech.

Jo prou guaito, quan te brincas, que ab las mans culls no sé qué; las aixecas, las abaixas, te tornas á tocá 'ls peus, donant trenta giravoltas voltadas al molinet. Sempre sento la mateixa, sempre xech que te xech xech

M' agradas veuret com voltas d' un estrém, á l' altre estrém, deixant que s' vegin tas formas desde'l genoll hasta 'ls peus.

Mitjas negras, sempre portas, massa qu' ho sabém ben bé. Jo prou busco descobrirne aquet xech, que te xech xech.

Quan las faldillas se 't alsan volguent ó sense volgué quantas de cosas se 't veuen durant no mes un moment: calsas, que 'ls genolls ajuntan ab puntas de cuixinet; allavoras fa distreurem... això, xech que te xech xech.

Que m' agrada que t' aturis tot de cop, y ben en sech, que las faldillas, te quedin cargoladas un moment casi-be á dalt la cintura deixant molt... en descubert...

Tot y aixis, no sé que tocas, sempre xech, que te xech xech.

¡Que no toqui mes l' orquesta! ja t' ho hi vist, ben negre qu' es: jo sempre mirava 'ls baixos; las pantorrillas, los peus, com los altres que 't miravan, y jo feya lo mateix.

Es á las mans hont t' ho portas... ditxós xech, que te xech xech.

C. DE BELLESGUART.

SERVEY DE HORA

SABADELL.—Diumenge 23 del passat en l' Associació de Catòlics se posaren en escena ab molt bon des-
 empenyo, lo drama *Los Trabucaires* y la pessa *Sebas al cap*. Diumenge passat se repetí 'l mateix drama y la ju-
 guina *La torre dels misteris*.

Al teatro Euterpe, per la tarde se doná una represen-
 tació de la divertida sarsuela *La Guardiola*.—F.

BADALONA.—Dissapte passat al vespre en lo tea-
 tro Español se doná una escullida funció dedicada á las
 Societats Corals. Lo programa's formá de composicions
 musicals y la pessa cómica *Una calaverada*.—P.

GRANOLLERS.—Está actuant en lo teatro de «La
 Unión Liberal» una companyia dirigida per lo Sr.
 Graells. Lo conjunt de companyia es molt acceptable.
 Las obras que posaren en escena los dias 23 y 24 del
 corrent, tant á la tarde com á la nit, foren molt ben
 interpretadas. Las representacions de la comedia *Teno-
 rios* y altrás obras castellanas deixaren molt satisfet al
 lluhit públich que casi omplenaba 'l local. Obtingneren
 aplausos las Sras. Martinez, Grau, Perez y Borralleras
 é igualment los Srs. Graells, Casals, Morer, Borralle-
 ras y altres parts de la companyia.

En la nit del 29 del actual se doná en la platea-saló
 del mateix teatro una vetllada política-musical en con-
 memoració á la mateixa fetxa en l' any 1868. Prengue-
 ren part en ella los Srs. Bellavista, Pujol, Renom y
 Fontcuberta. Los Senyors Vidal y Renom llegiren res-
 pectivament un bonich trevall en prosa y una poesia
 alusiva també á tal acte. Ditas composicions eran degu-
 das á la ploma, la primera, del Sr. Vidal y la última
 del celebrat escriptor Sr. Barbany. Desempenyá admi-
 rablement las pessas musicals la reputada orquesta La
 Catalana per la brillantor y ajust en la execució de las
 pessas de que 'sformaba lo programa.

Diumenge últim se representáren la obra de Guimerá
En Pólvora y *La fiera Malvada* d' en Millá que agrada-
 ren moltíssim distingintse en lo desempenyo la Sra.
 Grau y los Srs. Graells, Borralleras, Moré, Casas, Ru-
 bio y Romeu.

BLANES.—L' espectacle que tingué lloch la nit del
 diumenge dia 30 del próxim passat Setembre en lo sa-
 ló-teatro del «Primer Casino de Blanes» corroborá una
 vegada mes la gran *seba* qu' es lo posar en escena obras
 com la presentada ultimament, puig que ni 'l teatro te
 condicions pera tal, ni nostres aficionats arriban á l' al-
 tura necessaria. No 'ls hi abona la pretensió aquesta lo
 escudarse ab lo titol de aficionats, ja que com á tals
 haurian de demostrar un xich mes sa modestia y no in-
 tentar enlayrarse per los espays imaginaris, per cau-
 rer al ridicul, ni volguer empolaynarse ab una casaca
 que forsosament 'ls hi ha de resultar ample de màne-
 gas.

Alguns dels aficionats, entre ells lo Sr. Roig, 'ns féu
 naixer la esperança de que desprenetse de certas com-
 panyias que li malmetan son gust artístich y rendint mes
 tribut al estudi del seu caràcter, podria ocupar un pue-
 sto envejat entre 'ls aficionats de aquesta vila. Los de-
 més treballaren ab, entussiasme. La direcció escénica
 dolenta.

La concurrència, com era de preveurer, numerosa,
 omplintse á curull l' espayós saló. La part musical á l'
 altura del mestre.—J. A. B.

CANT

Diferentas posituras
 á quina més elegant.

DECLARACIO AMOROSA

PREMIADA EN LO CERTÁMEN «LA SEBA»

Á L' ESTANQUERA DE «LA SEBA»

Lema: ¡Ara si que fumarem!

Senyoreta: No voldria
 que desayrés los meus plans;
 Jo soch un dels mes constants
 que vé á l' estanch cada dia.

Vosté ab mi, no s' ha fixxat
 pró jo ab vosté si, ¡ja ho crech!
 Jo soch aquell jove sech
 que 'ls hi compra de soldat.

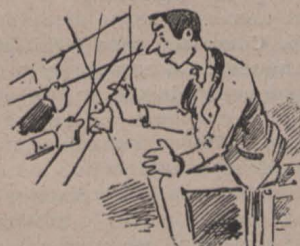
Cada cop que á vosté veig
 se 'm remohuen los budells
 y 'm formo deu mil capdells
 y 'm fico al llit ab mareig,

No passá un minút sisquera
 sense que pensi ab vosté...

¡Ay que felis ha de sé
 qui 's casi ab vosté, estanquera!

¡Qni pogués de nit y dia
 comtemplar lo seu pamet,
 abraçar aquell cosset
 y estarne en sa companyia!

FLAMENCH

Després de moltes posturas
demostra be lo seu cant.

¡Passant las horas ditxosas
fentse festes á grapats
y estarne sempre plegats
com en un roser dos rosas!

¿Devant tal felicitat
qui no l' estima, pitera?
¿Qui no estima á l' estanquera
que me 'n ven cinch de soldat?

Per voste estich foll d' amor
é hi perdut fins la xaveta...
¡Ay sí 'm veyés, senyoreta,
com estich de l' interior!

No tinch més que ossos y pell
y si vaig seguint axí,
molt prompte sentirá á di
que soch de cap al cubell.

Sols de caldo m' alimentó;
de l' arrós ja no 'n faig cas,
y tinch al cor un embrás
que 'l millor dia 'l revento.

¡Bé ho sab vosté qué pateixo!
¡Bé ho veu que 'm vaig corsecant!
¿Donchs, perquè 'm fa sofrir tant?

¿Es acás que no 'm mereixo
que una noya com vosté
que fins lo mirá escatima
me confessi que m' estima
y 'm vulga per estanqué?

¡Estimim, per Deu, nineta!
¡Fassim felis, l' hi suplico!
y no 'm fassi fer lo mico
que no es propi d' un poeta.

Ja veu que li soch molt franch,
treguim aqueix pes del cor
y en paga tindrà un amor
pur com cigarro d' estanch.

Tindrà en mí, més que un marit,
un esclau d' aquells més mansos,
y 'm podrà veni ab romansos
tant de dia com de nit.

Per vosté sempre estaré;
de cap dona faré cas,
sempre 'm tindrà al séu detrás...
si es que m' ho permet vosté.

Llogaré un chalet á Sans
ahont hi passarém l' istiu,
y cuant aprehi 'l fret viu
li compraré uns confortants.

Tindrà cotxe, break, charrette,
jardínera ó be landó,
ó si vol, un carretó
que 'l puga tirá un gosset.

¡De vestits, un calaix ple,
de llana, seda y setí...
y fins m' atreveixo á di
que 'n tindrà alguns de papé.

De camisas ab fístó
ni compraré cent dotzenas
de colors de totas menas
inclós lo de cartbassó.

En fi, tot cuant li convinga
tindrà si no 'm nega 'l sí.
Crech jo, que ab tractes així
no es difícil que s' avinga

¡Decideixis, per favor!
que encare que 'l temps no 'm passa
si m' ha de donar carbassa
cuant més aviat millor,

Ja ho sab; si 'm vol fer felis
no té més que demaná;
Baixada de Sant Paciá,
48, según pis.

Demani per Pep Taulóns,
y si á casa jo no hi era
los hi diu que es l' estanquera
que 'm demana relacions

VICENS ANDRÉS

TEATROS LOCALS

PRINCIPAL.—La eminent actriu Maria A. Tubau ab son genial modo de fer, ha lograt reanimar nostre clàssich teatro de Sta. Creu. En totas las obras presentadas s' han apreciat las envejables qualitats de tan notable artista. La companyia ofereig molt bon conjunt y per aquest motiu, las obras que 's posan en escena, surten ben ajustadas.

ROMEA.—Com pot veurers en la secció de Teatro Catalá, han comensat ja las novetats de la casa ab l' estreno de obras catalanas. Á més de la pessa *Dos companys mal acinguts*, per ahí vespre s' anunciá lo de la comedia en tres actes *Lo nen de casa*.

Dimars se doná la primera representació en la present temporada del preciós drama *La Dolores* quin des-empnyo siguié molt acertat individualment, pero molt defectuós en las escenas de conjunt, especialment lo final del segon acte.

ELDORADO.—*Campanero y sacristan*, sarsueleta estrenada dissapte passat, quedarà figurant durant molts dies en lo cartell. Lo llibre que sembla ha seguit lo patró d'algunes molt celebradas en lo gènere, en cambi te l'originalitat de molts xistes, que animan tota l'acció. En quant a la música porta be 'l sello del mestre Caballero: tota ella es moguda y de la que 's fa popular.

TÍVOI I.—Terminada la campanya de la companyia d'opereta castellana y després d'alguns dies de festa aquest vespre oïra de nou sas portas ab la ópera *Garin*.

NOVETATS.—Comensa avuy, la companyia catalana sa campanya d'hivern. Lo quadro es important y las obras en cartera, son de reputadas firmas.

GRANVIA.—Lo sens igual Frégoli, únich en son gènere y al que ni las imitacions poden donarne una idea de tan extraordinari modo de fer, comensa aquest vespre una nova série de funcions que segurament, se rán saborejadas ab gust, tant per los que ja l'admiraren l'altre vegada, com los que se 'n quedaren ab las ganas, que foren molts.

CIRCO ECUESTRE.—La nova serpentina dins la gavia Cels lleons, ofereix un espectacle que verdaderament impresiona. Los tals lleonets, que aixis ho scriblan per sa mida, tenen unas joguinas poch tranquilisadoras, servint sols per admirar més la serenitat del domador Mr. Sión y de la serpentina Miss Hessner.

Per ahí estava anunciat lo benefici del intelligent administrador D. Fernando Guerra. Per sas molts simpatias es de suposar que 'l Circo degué estar molt animat.

LABRUGUERA.

—Desde avuy enriqueim la ja valiosa colecció de obras dramáticas publicadas en lo folletí d'aquest periódich, ab un nou y important drama en tres actes, *La Dama de Reus*, original del jove autor D. Manuel Rocamora, estrenat ab brillant éxit en lo Teatro Romea.

—Referent a algunas preguntas que se 'ns han dirigit y per especificar millor una de las Bases publicadas en lo número passat, convocant al XIII Petit Concurs, debém dir que 'l poema premiat, se publicarà en lo periódich, pero després se 'n farà una edició apart, en forma de llibre, de la que se 'n regalarán a l'autor los cinquanta exemplars citats.

—En lo teatro Zorrilla de Badalona s'hi donará próximament una série de funcions dramáticas quin quadro componen los següents artistes:

Director artístich, D. Rafael Bermudez.—Primera actriu, D.ª Carme Valero.—Primer actor, D. Frederich G. Parrenyo. Las Sras. Antiga, Bermudez, Castillo, Huertas, Salas, Valero y Xatart, y los Srs. Asperó, Blanca, Careras, Guilemany, Llibre, Martí y Montero.—Apuntadors, Srs. Barba y Muñoz.—Representant d'empresa, D. Bernat Valero.

—Diumenge a la nit en la Societat «La Florida» se posaren en escena lo drama en dos actes *Catalunya y Sebas al cap*, baix la direcció dels Srs. Porta y Salvá.

—Segons noticias, l' eminent mestre Goula (pare) no ha volgut acceptar cap contracta de las que se li han proposat pera la próxima temporada teatral, una d'ellas del *Teatro Comunale* de Trieste. Lo Sr. Goula ha determinat durant aquest hivern dedicarse en absolut als seus deixebles.

—La segona representació del viatge d'espectacle. *Roda l' mon y torna al Born*, donada diumenge passat, en la Societat Niu Guerrer, siguió altre triomf pera tots los artistes que han pres part al aconeximent, quina ressenya d'estreno publicarem en lo número passat.

En la representació de diumenge los actors desempenyaren sos respectius papers ab un acert y seguretat com pocas vegadas s'ha vist en teatros publichs, per lo que mereixen serne mencionats la Srta. Pacheco y 'ls Srs. Carreras, pare y fill, Mora, Puig, Calafell, Prats y Bruguera. La comparsa composta de Sres. socis, estigué acertada tan en las evolucions com en tot quant prengueren part. La sastreria a càrrech de Successors de Joan Baret, estigué esmeradament servida fins en los més petits detalls.

Se feu també mereixedor d'elogis per la ben concertada part musical lo mestre Sr. Rius.

La direcció escènica a càrrech del Sr. Carreras, molt esmerada. S'elogia y aplaudi molt per lo bon gust y entonació ab que 'l Sr. Carreras fill, cantà l'aria del segon acte.

En quant a l'autor del llibre D. Conrat Roure y a D. Joan Pruna, pintor del decorat, foren tantas y tan repetidas las sortidas, qu' eran a cada instant, cosa a fi ben merescuda ja que a ells se deu, especialment, l' éxit de l'obra de que ab tant gust nos hem vingutocupar.

La sala d'espectacles d'aquesta Societat, ha sigut objecte de ben entesa reforma, habent sigut decorada ab sencillés y bon gust pel Sr. Pallejá. Acaba d'afavorir al bon cop de vista que la sala presenta lo teló de vellut que té la boca del escenari, presentant armónich conjunt ab tot lo demés.

—Ab motiu de continuar impossibilitada del peu que 's fracturá dias arrera la distingida actriu Sra. Munné, la empresa del Teatro Romea ha escriturat interinament a la celebrada artista Sra. Pallardó.

—Pera demá vespre en la societat coral «La Catalana» s'anuncia la representació de las pessas *Castor y Polux* y *Un dinar a Miramar*.

—*El Campeon*, periódich que 's publica en defensa dels interessos del barri maritim Barceloneta, dissapte últim ab motiu d'esser la festa d'aquella localitat publicá un important número extraordinari profusament il·lustrat ab bellissims grabats y col·laborat per celebradas firmas catalanas.

Rebi l'colega nostra enhora bona.

—La festa que diumenge passat se celebrá ab motiu de la repartició de premis del humorístich Certamen «La Seba», quart dels que ve celebrant anualment, obtingué 'l bon resultat qu'era d'esperar y especialment referintse a fer passar una rato agradablement divertit.

Obri la festa lo Sr. President. Acte seguit lo Sr. Asmarats llegí l'seu discurs atapat d'aixerits epigramas que sigueren rebuts ab riallas y aplauso.

Lo Secretari Sr. Hubert doná compte del fallo del Jurat, fent de pas algunas consideracions referents al modo d'entendres la literatura humorística catalana antiga y moderna.

Resultá guanyador de la Flor Artificial lo popular poeta D. Joseph Barbany per sa composició *Odi d'amor*, enginyós treball plé de divertidas inverossimilituts.

Se nombrá reyna de la festa a la guapa y simpática senyoreta Carme Fernandez.

Resultaren distingits ab los demés premis ó accessits los Srs. Llenas, Ramon, Bernis, Cantó, Alemany, Andrés, Bartrina, Coll, Ribas, Bellesguart, Bons, Serra y Rius. Las composicions que 's llegiren, que foren la majoria, obtingueren molts aplausos.

Cal fer constar aquí, que doná gran relleu á la festa lo llegidor Sr. Gonzalez que, al igual de quan d' ell nos ocuparem del Certámen de Sins, no trovém paraulas prou justas, pera demostrar lo acertadament qu' esti gué en la lectura de las diferentes composicions que se li confiaren, algunas d' ellas casi repentinament.

Acabá 'l certámen lo Sr. Marinol lo ab un originalissim discurs de gracias de forma correcta, en vers, catalá sigle XV istil divertit y molt just al acte.

Y ara fins á l' any vinent, si es que La Seba continua grillant.

—Com pot veurers en la secció de 'Servey de Fora diumenge passat á Granollers se doná una representació del monólech del Sr. Millá *La fiera malhada*, que sigué molt ben rebut pel públich.

—L' aplaudit autor drámatic D. Francisco X. Godo ha entregat á la empresa del teatro Novetats un nou drama titulat *La Pubilla de Caixàs*

—Pera 'l vinent dissapte dia 13 en la Societat de Manyans, Correu Vell, 5, 1er s' anuncia una escullida funció á benefici del jove Nicolau Ambrosio. Lo programa es variat. Á més d' algun número musical se posarán en escena la comedia *La casaca y la casulla*, lo monólech *¡Sense dona!* y una pantomima.

—Á Mataró actua desde diumenge passat una companyia de sarsuela dirigida per D. Tomás Quero y 'l mestre D. Martí Conti, de la que 'n forma part la tipler Sra. Romero.

—Al Alcázar Espanyol instalat en lo carrer Unió, ha tornat á reapareixer lo célebrat cancanista catalá Joan Llissas, essent com sempre molt celebrat per sas evolucions y artístichs tipos que presenta.

CUL DE SACH

En la Administració d' un teatro.

—Deu lo quart, segons he vist han de formar companyia y venia á veurer si 'm farian la gracia de contractarme.

—Be, home. Y... que ja ha trevallat vosté?

—Si senyor... ¡moltíssim!

—Y quins papers ha fet?

—Miris, tots los de l' auca....

¡FRATERNITAT!

POESIA PREMIADA EN LO CERTAMEN DEL «FOMENT CATALÁ DE SANS»

Lema. — La unió fá la forsa.

¡Fraternitat! ¡Bell nom! Jo vull cantarte;
l' entusiasme ardorós vull expressarte
que sento dintre l' pit;

l' imatge del teu nom ¡virtut prehuada!
la pensa te gravada
en lletres d' or escrit.

¿Qué fora d' aquet mon si no existia
la flama que en lo cor del home cria
lo fraternal amor?

¿Qué será d' aquet mon ¡ay! si s' deslliga

la voluntat que lliga
un cor ab l' altre cor?

La máquina social desconjuntada,
la cadena d' amors per fi trencada
veuriam ab afront:
l' humanitat cayent, feble, abatuda,
y junt ab sa cayguda
s' enfonsaria 'l mon.

No han faltat esperits incomprensibles
qu' han negat ab teorías impossibles
lo dret de germanó;
cantant al home sol, selvátich, lliure
seguint lo que va escriure
les mestre seu Rousseau.

Sistemas desgraciats; vuydas bombollas,
aborts monstruosos de las pensas follas
d' homes anti-socials.
¡igualá 'l Creador ab la Natura,
l' humana criatura,
ab sérs irracionals,

Los homes han nascut per estimarse;
ni la llum de la ciencia ha de mostrarse
per veureho clarament,
ho diu la vida humana, al mal sensible,
ho diu la veu del cor irresistible,
ho diu l' enteniment

L' home no tot ho deu á la Natura,
un fi mes digne, una missió mes pura
per D' u té senyalat;
l' unió farà familia; aquesta un poble,
y 's formará seguit eix vincul noble
lo mon, la societat.

Sens ella, apoyo al home faltaria
y débil é ignorant, may obtindria
la seva perfecció;
sa vida, será sempre indispensable
sagrada, inviolable;
segona religió.

Es la fraternitat la lley honrosa
de llibertat; la regla mes hermosa
que per tothom s' ha escrit
ningú pot escusarse de cumplirla,
tothom té d' obehirla
puig ve de l' infinit.

Si 'l pacte fraternal fiel se concilia
nostre amor á la patria y la familia
també dirigirém;
perqu' ell es de l' amor lo dols baptisme
y qui estima al prohisme
la patria ayma en extrém.

Y ja que estém juntats ab pau segura
dessota l' arbre inmens, font de ventura
de la fraternitat;
obrimse ab ver fervor los nostres brassos
y unimse ab los forts llassos
d' amor y caritat.

Obrém tots com á fills d' un mateix pare
y ja que cap obstacie no ns separa
seguim un sol camí,
lligats ab el carinyo del qu' estima
que si l' unió 'ns anima
consequirém un fi.

Tinguém sempre present á la memoria

que detrás de l' unió ve la victoria
 lo temps ho té probat;
 recordém en tot lloch que l' unió es forsa
 y aixís no 's podrà torsa
 la nostra voluntat.

Tots hem de se soldats de l' aliansa
 jamay entre nosaltres la venjansa
 l' enveja y ambició;
 escolls terribles 'hont l' amor s' estrella
 y 's pert la pau y ab ella
 la fraternal unió.

Lluny de nosaltres 'ls ayments de guerra,
 portats per estimarse en eixa terra
 nascuts per sé-germans,
 qu' ofegats per un odi sense mida
 en lluyta fraticida
 de sanch omplan sas mans.

Que muira de Cain la rassa fera
 instints de gavilá, cors de pantera
 caràcters pervertits;
 que muiran los malvats qu' aixís deslligan
 lo ver amor; que sigan
 per sempre malehits.

¡Avant, avant! l' humanitat juntada
 que quan ha vist sa idea secundada
 l' home may s' ha espantat;
 tinguém tots un sol lema per senyera;
 sigui nostra bandera
 ¡Unió y fraternitat!

JOAN MANUBENS VIDAL.

Alegoría del monólech LO VIGILANT

ERIGMAS

XARADA

—¿Que no ho sabs, company, en Tot?
 la *hú* ahí va demanar
 de la Rosa.

—¡Que dius are!
 —Y que no t' ha d' estrenyar
 — ¡Una noya tan *hú* dos!
 —Y tan *tres segona*.

—¡Bah!
 malaguanyada per un ximple
 com es aquell.

—¡Y are Pau!
 que 't creus que l' ha volgut ella?
 —¡A no?

—¡Si me li ha plantat
 una carbassa! ..

—¡Caramba!
 —Aixís donchs l' han ben trompat.

P. CATALÁ.

GEROGLIFICH

× [EN] 1

L

O O O O O

TEL ER ER ER

F. GARCIA CLADELLA.

Soluciones del número 138

GEROGLIFICH.—La mostasa pica sens fer música.

Correspondencia

M, Ventura, T, aquest es nostre desitx.—Salvador Trulla, No esposable ficar lo que demana.—Carlos B, C., ja ho anirà vejent.—Margarit Fusell, tira pero no fa blanco.—Ignasi Camprubi, anirà.—Jaume Arquè, la veura aviat.—G. Arcangel, peca de llarga.—Nen Anyoradis, ahont es lo que diu qu' envia?—C, de Bellesguart anirà la *Dolora*.—J, T, R, la troducció no vá.—P, Giró y massa floralechs.—A Llimoner, va bé, gracias.—F, Mario, igualment.—Josep Girbau Sivila, A, Palleja, Girasejo, J Conangle Fontanilles, Isidor Martinez, Jep de l' Hostia y Fernando Vallés, anirà tot ó part.

Lo demès que no 's respon no anirà

AVIS

Tots los senyors que vulguin tenir encuadernada qualsevol de las 25 obras publicadas en lo folleti pot obtenirla en la forma de costúm.

Barcelona—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.